

vi forventer, at det høje Indenrigsministerium fremsætter Ændringsforslag derom, som Udvalget kan faa til Behandling.

Ændringsforslag Nr. 22 er en Tilslutning til et tidligere Ændringsforslag, en Følge af, at Gentofte Kommune kommer ind under de for Købstæderne og København gældende Regler. Ændringsforslaget under Nr. 25 til § 24 er en Bestemmelse, der fastslaar, at paa Arbejdspladser og i Markettenderier kan der ikke udskænkes stærke Drikke efter Arbejdstidens Ophør. Det er noget, der er en Selvfølge og en Forudsætning i selve Lovforslaget; men vi har ment det rigtigt at udtrykke det tydeligt ved at faa en saadan Bestemmelse ind i selve Loven.

Ændringsforslag Nr. 26 til § 27 gaar, som allerede nævnt, ud paa at føre Forslaget tilbage til Folketingets tidligere Affattelse. Forskellen mellem de to Tings Affattelse og Uenigheden indenfor Udvalget gælder, om der skal kræves Bevilling eller kun almindelig Næringsadkomst til at drive Handel med stærke Drikke. Ændringsforslaget gaa ud paa, at der skal kræves Bevilling. Man skal ikke kunne drive Handel med stærke Drikke uden Bevilling, og det foreslaas, at en saadan Bevilling kun kan gives paa 5 Aar. Endvidere indeholder Ændringsforslaget dette, at denne Bestemmelse ikke alene skal være gældende for Landkommunerne, men ogsaa for Købstadkommunerne.

Under Nr. 30 stiller et andet Flertal et Ændringsforslag til § 29 gaaende ud paa, hvad vi ogsaa tidligere har vedtaget i dette Ting, at Udskænkning af stærke Drikke indenfor Kommunens Grænser kan forbydes paa Søn- og Helligdage ved Kommuneafstemning. I § 29, 3die Stykke, findes der en Bestemmelse, hvorefter det er forbudt at udskænke stærke Drikke i Tiden fra Kl. 5 til Kl. 8 Morgen, og dette Forbud skal altsaa kunne udvides til at gælde Søn- og Helligdage for hele Dagen indtil Kl. 5 den følgende Dags Morgen.

Ændringsforslag Nr. 31 til § 30 er stillet af Udvalget, det er nærmest af formel Natur, det giver en klarere Forstaaelse af, hvad Meningen er med 2det Stykke i § 30. — Ændringsforslag Nr. 32 til § 33 vedrører et Forhold, som der er Grund til at omtale i denne Lov. Vi har set adskillige Eksempler paa, at Afholdsværter, der har gjort sig skyldige i Udskænkning af stærke Drikke og er blevet tiltalt derfor, overfor Politiet og Domsmagten har fremført den Undskyldning, at Etiketten paa den Emballage, hvori de har købt Varerne, f. Eks. lød paa, at det var Afholdsdrikke; som Følge deraf har man fra Domsmagtens Side ræsonneret

paa den Maade: Manden har købt Varerne i god Tro, og saa har man ikke straffet den paagældende paa den Maade, man i øvrigt skulde efter Løven. Efter Ændringsforslaget skal en Vært ikke kunne frigøre sig for sit Ansvar ved at fremføre en saadan Undskyldning, han maa være ansvarlig for, hvad han køber, medmindre han kan lægge Ansvaret over paa sin Leverandør.

Under Nr. 33—36 har Udvalget stillet Ændringsforslag til § 34 angaaende Bødebestemmelserne. Under Hensyn til, at Pengenes Værdi nu er langt ringere end tidligere, vil Bøderne kunne sættes op. I sidste Stykke tilføjes en Bestemmelse om, at Sagen i Gentagelsestilfælde ikke kan afgøres ved Vedtagelse af Bøde, der ligger under det for det foreliggende Tilfælde fastsatte Minimum. Til samme Paragraf stiller et Flertal under Nr. 37 et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at naar der fra en Myndighed eller en Autoritet sker Anmeldelse til Politiet om Overtrædelse af denne Lov, er Politiet forpligtet til at give vedkommende Anmelder Underretning om, hvad der er foretaget i Sagen.

Ændringsforslag Nr. 38 til § 40 gaar ud paa at føre Forslaget tilbage til Folketingets tidligere Affattelse, hvad Kommuneafstemninger angaar, saaledes at der, for at en Afstemning skal være bindende, kun kræves almindeligt Flertal af de afgivne Stemmer. — Ændringsforslagene til §§ 42 og 43 vedrører et Princip, som der ogsaa har været stærk Uenighed om mellem Tingene, nemlig Spørgsmaalet om Fornylse af en Bevilling, naar Bevillingen er givet paa 5 Aar eller paa et andet begrænset Aaremaal, og Bevillingstiden er udløbet. Man holder paa det Standpunkt, Folketinget tidligere har indtaget, at vedkommende Bevillingshaver hverken har moralsk eller juridisk Krav paa Erstatning. Landstinget gaar i sine Bestemmelser ud fra, at naar vedkommende opfylder Betingelserne for overhovedet at kunne faa en Bevilling, skal han have sin Bevilling fornyet, ellers vil Forholdene temmelig sikkert komme til at ligge paa en saadan Maade, at der skal ydes en Erstatning, og denne Erstatning skal ydes af den kommunale Kasse. Ved Gennemførelse af en saadan Bestemmelse er det klart, at Bevillingerne, selv om vi sætter Bevillingstiden til 5 Aar, i saa godt som alle Tilfælde vil blive givet paa Livstid, man vil stadig være henvist til at forny Bevillingen for ikke at skulle yde en Erstatning af Kommunens Kasse.

Jeg har her kun ganske kort nævnt de stillede Ændringsforslag. Jeg tror, det